

De jongste zus van Joor en Marie was Johanna Antonia Helena (1887). Jans had een verstandelijke beperking en logeerde heel vaak op de boerderij bij haar broer en zus in De Lier. Ze woonde in het huis 'Zonnehof' of 'Zonnehoeve', dat haar ouders aan de Julianalaan in Delft hadden laten bouwen. Jans gebruikte nooit de bus, maar kwam altijd op de fiets naar De Lier. Er waren perioden dat ze langdurig in De Lier verbleef, waardoor het leek of ze daar ook permanent woonde. De zuinigheid van Joor en Marie was haar ook niet vreemd. Als ze weer naar Delft ging, informeerde ze vaak naar de prijs van de sla bij buurman Fransen, maar alleen als de prijs heel laag was nam ze een paar kroppen mee.

Af en toe ging Marie met de taxi op bezoek bij haar zus Jans aan de Julianalaan in Delft. Maar die woonde daar rond 1961 al niet meer alleen. In Hongarije was in 1956 een opstand ontstaan tegen het communistische regime. Op 4 november van dat jaar maakten de Russen met bruto geweld een einde aan deze volksopstand en enkele honderdduizenden inwoners vluchtten naar het buitenland. Nederland liet uiteindelijk ook ruim drieduizend vluchtelingen toe. Twee van deze Hongaarse vluchtelingen hadden bij Jans in Delft onderdak gevonden. Het waren twee Hongaarse zussen die het goed met de vrouw des huizes konden vinden. De jongste van deze zussen had net als Jans ook een licht verstandelijke beperking.

Op een dag was er een uitje gepland naar de Keukenhof en nadat Martie met de taxi eerst Marie aan de Kerklaan had opgehaald, reden ze naar Delft waar Jans en de oudere Hongaarse zus ook instapten. De jongste zus mocht niet mee.

In de Keukenhof wilde Marie tegen lunchtijd een hapje gaan eten in het parkrestaurant. Ze zei tegen Jans en de Hongaarse vrouw: 'Gaan jullie maar een pilsje drinken op het terras, dan gaan wij samen binnen een hapje eten.' Martie voelde zich hier wel wat opgelaten en ongemakkelijk bij, maar zo kon Marie ook uit de hoek komen. Ogenschijnlijk wat harteloos en niet zo vriendelijk.

Martie de Jong is vanaf 1961 tot aan 1969 de vaste taxichauffeuse van Marie Ammerlaan geweest. Een aantal van haar herinneringen aan deze periode zijn in dit artikel opgenomen.

Er is vanuit andere bron ook een verhaal bekend dat er bij Marie een collectante aan de deur stond voor een of ander goed doel. Marie weigerde om iets in de collectebus te doen en stuurde de collectante onverrichterzake weg. Maar Jans had dit opgemerkt en was ongezien achterom naar buiten gelopen. Daar deed ze buiten het zicht van haar zus Marie toch nog een paar muntstukken in de bus.

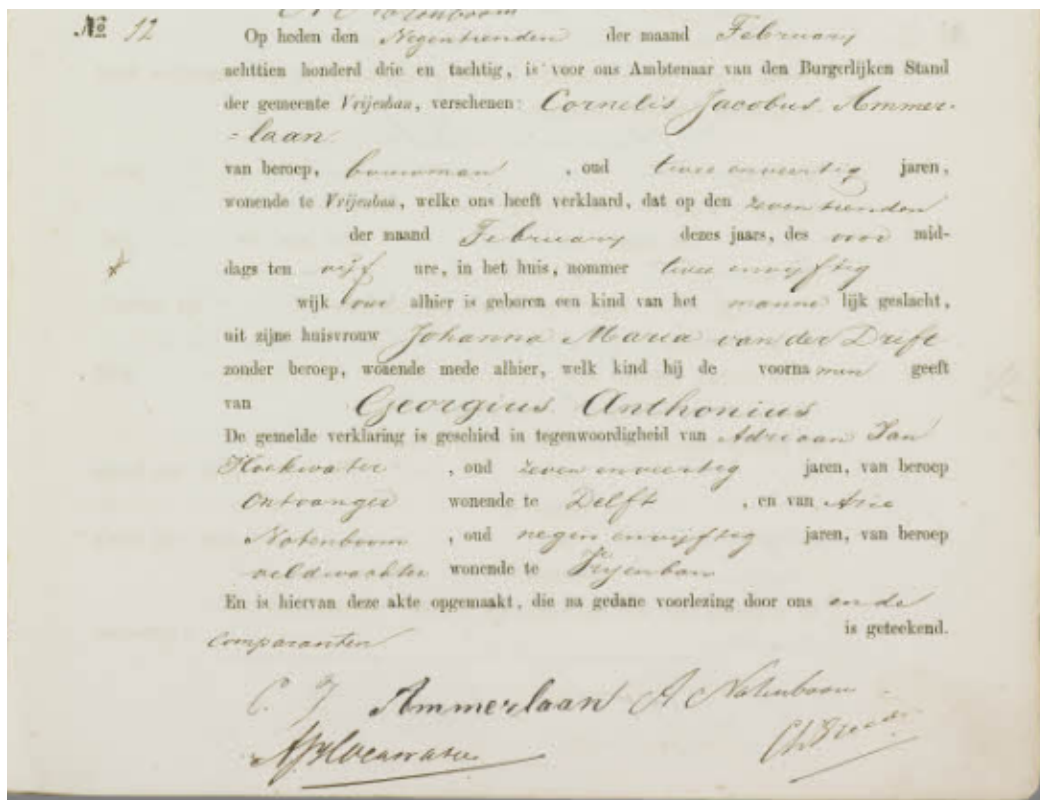
Joor Ammerlaan is op 19 juli 1960 in De Lier zeer onverwachts overleden. Marie vond hem na een hartstilstand dood in zijn stoel. Een ziekbed heeft hij niet gehad.

Hij is vanuit de boerderij begraven en zijn stoffelijk overschot is met een lijkauto naar de kerk gebracht. De begrafenis heeft plaatsgevonden op de katholieke begraafplaats in De Lier, gelegen achter de kerk en de school, onder aanwezigheid van alle pachters. Dit was tevens een van de laatste begrafenis op deze oude begraafplaats, voordat de Lierse parochieleden ook op de Algemene Begraafplaats langs de Burg. Crezeelaan werden bijgezet.

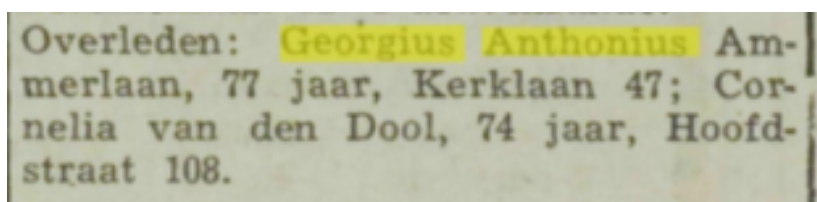
Van Joor is bekend dat hij veel handelde op de veemarkten in Delft en Rotterdam. Piet de Jong verzorgde het vervoer van zijn koeien naar de markt en bracht het aangekochte vee mee terug naar De Lier. De bezoeken aan de veemarkten waren voor Joor de wekelijkse uitjes. De ontmoetingen met andere veeboeren en handelaren zorgden ervoor dat hij op de hoogte bleef van de laatste nieuwtjes.

Bidprentje (foto: familie Boeters)

Geboorteakte Georgius Anthonius Ammerlaan (Joor) op 17 februari 1883. Vader Cornelis Jacobus was bouwman (boer) aan de Rotterdamseweg in de gemeente Vrijenban.

Een kleine advertentie in de Westlander met gegevens uit de Burgerlijke Stand van De Lier.

DE VEEMARKT.

't Schoonste vee, dat malsche weiden
Tot een sieraad strekken mogt,
Ziet men hier ter marktplaats leiden,
Waar 't aan handlaars wordt verkocht.
't Vleesch moet ons tot voedsel strekken;
't Schenkt ons nieuwen levenslust,
Door de kracht weêr op te wekken,
Die door d' arbeid was gebluscht.
Moog' die handel immer bloeijen,
In ons schoone Nederland,
En die bron steeds rijklijk vloeijen,
Voor den nijvren veemansstand.
't Vette vee van onze gronden

Wordt schier door elk Land gezocht,
En, waar 't ook wordt heen gezonden,
Steeds tot hoogen prijs verkocht.

't Plaatje zal 't u duidlijk maken;
Zoo als gij deez' twee ziet staan,
Worden op de markt de zaken
Met het vee hier afgedaan.
Zie, hoe alles is vol leven!
Elk prijst hier om 't meest zijn waar;
Hand en handslag wordt gegeven,
Spoedig zijn de koopers klaar.